

nemainīgu tā rīcībā esošo hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, platību, vienīgi tā iemesla dēļ, ka pirms izmaksāšanas noteiktā platība, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, izrādās mazāka aprēķina metodes grozījumu dēļ?

(¹) Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 7. martā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — HaTeFo GmbH/ Finanzamt Haldensleben

(Lieta C-110/13)

(2013/C 147/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: HaTeFo GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Haldensleben

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) a) Kādas prasības ir izvirzāmas pieņemumam par kopīgu darbību Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (¹) (MVU ieteikums) pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtais daļas izpratnē: vai šajā ziņā pietiek jau ar jebkādu abos uzņēmumos iesaistītu fizisku personu saimniecisku sadarbību, kas notiek bez strīdiem vai redzamiem interešu konfliktiem, vai tomēr drīzāk ir nepieciešama šo personu acīmredzami saskaņota rīcība?
- b) Ja saskaņota rīcība ir nepieciešama: vai tā izriet jau no gluži faktiskas sadarbības?
- 2) Ja nav pienākuma sagatavot konsolidētu pārskatu, jautājumā, vai uzņēmums ir saistīts ar citu uzņēmumu ar personas vai fizisku personu grupas, kas kopīgi darbojas, starpniecību,

līdzās MVU ieteikuma pielikuma 3. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto "attiecību" vērtējumam bez tam vēl ir jāveic visaptverošs ekonomisks novērtējums, kurā ir jāpārbauda tādi aspekti kā attiecīgo uzņēmumu īpašumtiesību sistēma — šajā ziņā it īpaši kapitāldaļu īpašnieku piederība ģimenei —, kapitāldaļu struktūra un ekonomiskā integritāte — it īpaši arī vadītāju identitāte?

- 3) Gadījumā, pat ja arī saskaņā ar MVU ieteikumu līdzās formālai analīzei ir iespējams veikt visaptverošu ekonomisku novērtējumu: vai tas paredz MVU definīcijas apiešanas nodomu vai vismaz tās risku?

(¹) OV L 124, 36. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. martā iesniedza Arbeidshof te Antwerpen (Beļģija) — Theodora Hendrika Bouman/Rijksdienst voor Pensioenen

(Lieta C-114/13)

(2013/C 147/22)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Theodora Hendrika Bouman

Atbildētājs: Rijksdienst voor Pensioenen

Prejudiciālie jautājumi

Vai AOW pabalsta daļa, kas tiek piešķirta Nīderlandes pilsonim un kas ir pamatota ar apdrošināšanas laikposmu, kad šis Nīderlandes pilsonis pēc vienkārša lūguma var atkāpties no dalības Nīderlandes sistēmā un tādējādi no iemaksu veikšanas un ierobežotu laikposmu to ir darījis, ir pielīdzināma pabalstam, kas piešķirts uz "brīvprātīgas apdrošināšanas vai brīvprātīgas tālākapdrošināšanas" pamata Regulas Nr. 1408/71 (¹) 46.a panta

3. punkta c) apakšpunkta nozīmē, tādēļ to var neņemt vērā, piemērojot tādu pārklāšanās novēršanas noteikumu, kāds ir Beļģijas Karaļa 1967. gada 21. decembra lēmuma par darbinieku vecuma un apgādnieka zaudējuma pensiju sistēmu vispārējo regulējumu 52. panta 1. punkta pirmā daļa.

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 13. decembra spriedumu lietā T-103/08 Versalis SpA, pašreiz — Polimeri Europa SpA, un Eni SpA/Komisija 2013. gada 15. martā iesniedza Versalis SpA, Eni SpA

(Lieta C-123/13 P)

(2013/C 147/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Versalis SpA, Eni SpA (pārstāvji — M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante un V. Larocchia, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— pilnībā vai daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 13. decembra spriedumu, ar ko ir noraidīta Versalis un Eni kopīgā prasība, un līdz ar to:

— pilnībā vai daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2007. gada 5. decembra lēmumu par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru, lieta COMP/F/38.629 — Hloroprēna kaučuks;

— pilnībā atcelt vai vismaz samazināt Versalis un Eni ar Komisijas lēmumu piemēroto naudas sodu;

pakārtoti:

— pilnībā vai daļēji atcelt spriedumu lietā T-103/08 daļā, kurā tika noraidīta Versalis un Eni prasība, un nosūtīt lietu Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai pēc būtības, ņemot vērā Tiesas tai sniegtās norādes;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, un izmaksas un honorārus saistībā ar šo tiesvedību un ar iepriekšējo lietu T-103/08.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības par iepriekš minēto Vispārējās tiesas spriedumu pamatojumam Versalis un Eni norādīja, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā attiecīgo Eiropas judikatūru, tādējādi pārkāpjot LESD 101. pantu, nospriežot, ka mātesuzņēmums Eni ir vainojams norādītajā tā kontrolēto sabiedrību hloroprēna kaučuka tirgū izdarītajā pārkāpumā, un it īpaši neesot izpildījusi analīzes un pamatošanas pienākumu, kas bija jāizpilda, novērtējot pierādījumus, kuri tika pieņemti, apejot prezumpciju par izšķirošas ietekmes efektīvu izmantošanu, un līdz ar to arī pārkāpjot likumības un personīgās atbildības par konkurenci ierobežojošu rīcību (*antitrust*), nevainīguma prezumpcijas un tiesību uz aizstāvību, kā arī sabiedrību ierobežotas atbildības pamatprincipus.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi attiecīgo Eiropas judikatūru, nospriežot, ka Versalis ir vainojams Syndial S.p.A. izdarītajā pārkāpumā, un tā neesot pietiekami pamatojusi to, kāpēc ir noraidījusi minēto uzņēmumu pirmajā instancē izvirzītos iebildumus.

Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot nepareizi un pretrunīgi piemērojusi judikatūru jautājumā par kartela skaidru norobežošanu un esot pārkāpusi *in dubio pro reo* principu, nospriežot, ka EniChem S.p.A. ir piedalījies 1993. gada 12. un 13. maija sanāksmēs Florencē un ka 2002. gadā notikušajām sanāksmēm, kurās piedalījās Versalis, esot bijis pret konkurenci vērst raksturs. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot ne tikai veikusi kļūdainu novērtējumu, bet arī neesot īstenojusi pārbaudi tiesā pēc būtības, nospriežot, ka šie lietas dalībnieki ir piedalījušies aizliegtajā vienošanās visu tās laiku (proti, no 1993. gada maija līdz 2002. gada maijam).

Turklāt Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības, nenorādot uz būtiskajām Komisijas pieļautajām kļūdām naudas soda pamatsummas aprēķinā atbilstoši Pamatnostādņem naudas sodu noteikšanai.

Tā esot arī pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības, daļēji apstiprinot, ka attiecībā uz Versalis jāpiemēro atbildību pastiprinošs apstāklis — recidīvs, un turklāt tā neesot pietiekami pamatojusi savus secinājumus šajā jautājumā; pakārtoti, Vispārējā tiesa esot kļūdījies, aprēķinot procentuālo daļu, par kādu jāsamazina aprēķinātā naudas soda palielinājums, un nolēmusi, ka Eni ir solidāri atbildīga par naudas soda samaksu, ieskaitot ar recidīvu saistīto daļu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa pēc tam acīmredzami nepareizi esot piemērojusi Regulas (EK) Nr. 1/2003 (¹) 23. panta 2. punktu, aprēķinot maksimālo naudas soda summu, un esot kļūdījies, neīstenojot pilnīgu pārbaudi tiesā par Komisijas paziņojuma par iecietību piemērošanu. Tāpat Vispārējā tiesa neesot norādījusi, ka Komisija ir pārkāpusi taisnīguma, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās palāvēības aizsardzības principus, jo, pirmkārt, tā esot liegusi tiem iespēju cīnīties "ar tādiem pašiem līdzekļiem", kā citiem uzņēmumiem, lai